

тъкала платна, черги, шаяци. . . Но и при този трудъ оскждна била трапезата на Гина Иванова Кунчева. Децата ѝ расли въ нѣмотия.

Василь Ивановъ на учение — Дяконъ Игнатий

Къмъ осмата година вуйчото на Василя — хаджи Василий, хилендарскиятъ настоятель, който често навещавалъ Карлово, настоялъ предъ сестра си Гина да дадатъ момчето на учение въ килията на единъ старъ учителъ. При този учителъ Василь едва можалъ да научи черковнитъ букви и да срича, ала да чете свободно и да пише, не можалъ да се научи. Затова билъ заведенъ въ друго училище, гдето децата чели и писали по букваря на д-ръ Петъръ Беронъ. Ала и тамъ Василь не можалъ редовно да следва, защото вуйка му хаджи Василий ималъ нужда отъ него и го задържалъ по работа. Хаджи Василь живѣлъ при църквата въ една килия; той обикалялъ селата да кани по-заможнитъ хора да даватъ милостиня, да посещаватъ Хилендарския манастиръ въ Света гора и да се изповѣдватъ за участие. За обиколкитъ си той държалъ конь, та му трѣбвало прислужникъ. За такъвъ взелъ сестреник си синъ Василя, когато порасълъ на 13—14 години. Малкиятъ Василь ималъ звънливъ и сладъкъ гласъ, пѣлъ въ църквата много приятно. Па и самичъкъ хаджията билъ гласовитъ, та когато двамата запѣвали по църквитъ изъ селата, всички хора отивали да ги слушатъ и подиръ това щедро давали милостиня за българския манастиръ.

Хаджи Василий харесълъ гласа и послушността на сестреника си и решилъ да го направи *дяконъ* и свой помощникъ. Затова той убедилъ сестра си Гина да се съгласи. Придумали и самия момъкъ Василя да стане дяконъ. Подстригването на момъка се извършило въ сопотския мъжки манастиръ отъ вуйчо му. После хаджи Василий и роднинитъ повикали отъ Пловдивъ